

ско страстолюбіе раздражняюща. Въ тоже разстояніе пиршества разговоры нхні от-
носятся въ глупости, и въ страстолю-
бовны вещи: и многожды увеселяють ся
отъ пѣвцы, Гръцы, Арменцы, и Еврейцы
по Азіатскы начинь пѣюща безъиедна ар-
монія и сладость, придружени отъ млади
момцы красны своего рода, ключцы назовае-
мы, коихъ облечени въ женско облекло съ без-
образна тѣлесна движенія играють предъ нх-
но Сіятелство, и исполняють подъ видомъ
содомства скотекы женско дѣло. Когда мы-
слятъ вѣки что ся смъ нашили добръ, тог-
да започыють да пѣють отъ ново съ скот-
скы начинь като отъ источникъ дождѣ имъ
донувають ушеса: и чысто имъ ся приноси
друго и студено вино отъ Ганимидовцы у-
пѣвни смъци и они. Почто ся добръ уни-
жатъ, и изгубятъ всяка челоувѣческѣ свѣтъ,
почыють да ся высоко провиквають като
луди. Тогда отхвърлятъ всяко Сіятелство
и Свѣтлость, и почыють да ся назовають съ
имена на свой конюницы, и кочаши, и Аі-
вази (домашны служители Арменцы). На-
примѣръ, Негово Сіятелство Рифатъ прѣ-
ма име Петко, Негов. Сіят. Ахметъ прѣма
име Драганъ, Негова Свѣтлость Хюсейнъ
бей, име Стоянь, Негово Сіятелство Али
Ахпаръ Артияъ и проч. и почыють да ся
пщувать помежду си, и да си накачываютъ
най Стыдни и укорителни порѣкы. Хвър-
ляютъ и ся замѣрываютъ единъ другито съ
свой юлафи, и чалмы, играють подобно
съ вышерѣчны ключцы съ безобразна тѣ-
лесна движенія, и почто привзѣти съвѣемъ
отъ пиянство изгубятъ свой тѣлесны смы и
попадають польмъртви тукъ тамъ отвлачатъ
ги Аівази, и конюницы. и ги вносають въ
нихвы Харемы, гдѣ ги чѣкятъ бѣдны за-
творены законн жени, и многочислены кра-
сны робины, коихъ отъ своихъ странъ, из-
мыслають извѣстно всякаго епособа за да ис-
пльвають естественныя нужды, и то правед-
по. А съ кого? То всякый може да разу-
мѣе, че Петко, Драганъ, Стоянь, Артинь
Ахпаръ, коихъ смъ имали честь дѣ съ вих-

но име приставляють въ пиршество свой
господари, ще да имать и една малка правдѣ
за да въ таково врѣме исполнятъ и друго
дѣло. Чюдно нѣчто е въистинѣ какъ Евро-
пейцы коихъ чысто пѣтишествуютъ въ
Цариградъ не изписахъ до сега нѣкоимъ ко-
медіа за да имъ въ Европѣ на позорища
преставляють! любопитна весма бы была
за да узнае просвѣщены мѣръ отъ како-
ва достойна лица ся управлява Турско цар-
ство. Отъ таково състояніе сутрѣшній днь
отхождатъ да управляють царциня и цар-
ска дѣла: вътрешна и вънкашна, фінанциъ,
търговска, народнога просвѣщенія, провосѣ-
дія, войнствена, и т. д.

Горе царству тому отъ такови управля-
емо чиновницы! Горше же подавикомъ то-
го царства!!!

ОТЛѢЧІЕ ОТЪ БЪЛГАРИИ ЕДНАГО РАЗ- ПАЛЕНАГО РОДОЛЮБЦА БЪЛГАРИНА

въ Лѣт. 1853.

Оставае събогомъ бѣдно отъчество!

Прощавае ты майко азъ отивамъ

Далечъ отъ тебе милъ моимъ вѣстранство

Въ голѣмо пѣприще ужалень вхождамъ!

Дотѣгнало ми е веки се робство Турско!

Неможа вѣки да гледамъ насиліе

Убийства, неправды отъ племъ Агарянеко,

Отчайность, бѣдность, и безчестіе!

Събратія мой претяшко угнетены!

Дѣвицы въ чернѣ облечены жалость,

Святій же Храмове наши потѣканы

Отъ Турекѣ поганскѣ звѣрскѣ невѣрность!

„Поминахъ сноще край градъ Прѣславъ,

Народска премила древность мя побуди,

Разваленъ тамъ близо коня попряхъ,

Развалены стары съзрѣхъ тамъ зиди.

Дѣлово съжаленіе мя люто привзѣ

Горчивы слъзы начнахъ да роня горко

Весельный създателю! ты что си вездѣ

Кажу ми моля тя отъ сърдце жарко!